

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

2. De interdicto personali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

colligitur ex d. cap. si civitas, & notant Doctores superius relati.

Quæ veniant intelligenda, cum terra alicuius domini Interdicto generali locali supponatur: Non est constans Doctorum sententia. Nam esto omnes conveniant comprehendere illas terras, in quas dominus absolutum, & plenum dominium habet, ac diligenti, ac comprehendatur eæ in quas diuisum, seu partiale dominium retinet, vel est usufructuarius, vel feudatarius, vel depositarius, &c.

Qua in re tenendum est Interdictum non subiciit terram quæ pro indiuiso alterius est innocens, ne absque culpa innocens puniatur. Argum. c. fin. q. 4. Et tradit S. Anton. 3. p. rit. 27. de interdicto c. 3. Syluest. verbo interdictum. 2. vers. secundum. Sayrus alius relatus lib. 5. thesauri. cap. 3. num. 2. Quod si terra illa diuisim sit innocens, & innocens, ita ut pars illius nocenti competat, & pars distincta innocenti, exlimat Sayrus dicto cap. 3. num. 2. eam partem quæ ad dominum nocentem pertinet, Interdicto subiciit, non autem illam quæ innocenti competit. Quod certe verum est, si de Interdicto directo, & immediato loquamur; ac si de Interdicto accessorio, & quasi per consequentiam sermo sit, verius credo partem illam innocenti competentem Interdicto subiciit, ne Interdictum generale latum in terram domini nocentis eludatur, contra Textum in cap. si civitas, de sentent. excommunicat. in 6. Eluderetur autem, si populus habitans in terra directè interdicta, posset ad diuina audienda, & celebranda ad partem terræ contiguam accedere. Neque satisfaciunt solutio Sayri dicto cap. 3. num. 2. Interdictum illud non esse quoad dominum terræ frustratorium, siquidem in eius terris diuina prohibentur, tamen si quoad populum frustratorium sit, quia Textus in d. cap. si civitas, extendens Interdictum generale ad suburbia, & continentia, non attendit ad comparationem illius, ob cuius causam Interdictum apponitur vim, & efficaciam retineat, quia id semper verificaretur, tamen si in suburbis, & adificiis continentibus diuina peragi possent, sed attendit ne populus facile posset Interdicti vim enervare, seu eludere.

Quod si de terris ad dominum pleno iure pertinentibus loquamur, si Interdictum feratur sub hac forma: Interdicimus omnes terras illius domini in quas ipse dominum habet, omnes terras sub illius dominio existentes interdicuntur, quia nulla est ratio ob quam vna potius quam alia sit interdicta, & dictio omnes nullam excludit. At ex prædicta forma Interdicto non subiciuntur terræ, in quas solum dominium substructionem habet, & administrationem, vel usufructum, quia harum propriè dominium non habet. Neque item credo subiciit terras in quas solum dominium directum dominus habet. Vti sunt datæ in pignus, vel hypothecam, vel feudum, quia illud Interdictum in damnum potius feudatarij, & hypothecarij cederet, vt bene aduertit Coninch. statim referendus. Verum si Interdictum feratur sub hac forma: Interdicimus omnes terras, quas dominus habet, vel possidet, est probabile sit, solum comprehendere eas quæ pleno iure à domino possidentur, ac verius videtur comprehendere eas quarum habet usufructum, vt sunt terræ in feudum, vel pignus acceptæ, quæ verè ab ipso habentur, & possidentur. Argum. cap. 1. de postulat. Prelator. Et docuit pluribus relatis Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. à num. 17. Henric. lib. 1. cap. 4. n. 2. Aulæ 5. p. disp. 1. dub. 3. Coninch. disp. 17. dub. 1. num. 1.

Ad terras autem de nouo post Interdictum latum ab illo domino acquiratas, nequaquam Interdictum extenditur, nisi in sententia Interdicti id expresse fuerit. Quia sententia ex se non respicit futura. Argum. cap. quia nonnullis. Et ibi Glossa verbo ad futura de Rescrip. Si enim gratia ad futura non extenditur, Clement. litteras de Rescrip. à fortiori nec potest extendere sunt. Vt bene colligitur ex leg. non potest. ff. de iudicia. & leg. damnnum. ff. de damnno infecto. Atque ita docent Gemianus. cap. si sententia. §. ceterum num. 6. Et ibi Ancharan. vers. sexto. Francus. vers. sexto. tangit. de sentent. excomm. lib. 6. Paludan. in 4. d. 1. 8. q. 3. art. 1. principali §. quantum ad primum. concl. 5. Sylu. verbo interdictum. 2. vers. secundum. Sayrus alius relatus lib. 5. cap. 3. num. 2. Bonac. t. 1. de cens. disp. 5. p. 1. n. 27.

At si terras Interdicto suppositas dominus vendat, aut alio modo alienet, censet Coninch. disp. 17. dub. 1. à num. 22. Gaspar Hurtado tract. de interdicto, difficut. 5. in fine. cessare Interdictum, si ob culpam solius domini, & non incolatum fuerint interdictæ, quia integra ratio finalis ob quam illæ terræ sunt interdictæ, est, quia sunt domini delinquentis, vt eo interdicto apposto puniatur, & corrigatur; quæ ratio omnino cessat alienatione facta.

Sed rectius contrarium docuerunt Doctores communiter. Gemianus. Ancharan. Francus, Syluest. Paludan. Sayr. Bonac. loc. alleg. Suar. disp. 32. sect. 2. num. 30. Vgolin. tab. 5. cap. 12. num. 3. Quia esto ratio finalis, ob quam illa terra Interdicto fuerit supposita, cesset, non tamen inde probatur cessare Interdictum ipso iure, sed auferendum esse, quia illud Inter-

Verh. de Castro. Sum. Mor. Pars V. I.

dictum non fuit latum sub conditione restrictiua; quouique terra illa domini delinquentis esset, sed absolute latum est, ac proinde ad quemcunque transit, secum defert onus interdictum ei annexum.

Deinde interdicta terra alicuius domini, interdicta censentur non solum templa, & Ecclesie oratoria ibidem existentia tempore Interdicti, sed quæ postmodum fuerint erecta, non quia sententia Interdicti futura respiciat, sed quia respicit solum, cui Ecclesia denud constructa inhæret. Sicuti aduertit Vgolin. tab. 5. de censur. cap. 2. §. 6. Sayrus lib. 5. cap. 3. num. 13. Coninch. disp. 17. dub. 1. num. 16.

Idem existimo, si Ecclesie interdictæ pars aliqua adderetur, eo ipso illa pars debet censeri interdicta. Tum quia cum aliis partibus præexistentibus eandem Ecclesiam constituit, tum quia saltem Ecclesie interdictæ accessoria est, & accessorium naturam sequitur principalis, vt bene notauit Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. num. 22. Alter. de interdicto disp. 10. cap. 6. eolum. 4. & 5. Bonac. tom. 1. de censur. disp. 5. p. 1. n. 19. Secus censerem si Ecclesia interdicta funditus periret, & in eo loco alia de nouo reedificaretur, quia denud reedificata neque est Ecclesia quæ Interdicto fuit supposita, neque illius pars.

Hoc Interdictum locale omnes tam sæculares, quam regulares, tam incolæ, quam exteri, tam exempti, quam non exempti obseruare tenentur, quia hæc non tam est prohibitio personis facta, quam inhabilitas, & priuatio diuinorum loco imposita. Argum. capituli licet. vers. ad eam tenem. Et capite, auctoritate de Privileg. lib. 6. Et pluribus exornat Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. à num. 28. Quod aded verum est, vt etiam ipse qui Interdictum locale apponit, eo durante reneatur illud obseruare, quia ea obligatio nascitur ex iure communi, cui ipse derogare nequit. Sicuti tradit Syluest. verbo interdictum 2. vers. vigeesimo. Nauar. cap. 27. num. 161. Vgolin. tab. 5. de censur. cap. 6. §. 1. Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. num. 28. Aulæ 5. p. disp. 1. dub. 5. conclus. 2. Coninch. disp. 17. n. 2. 5. Bonac. t. 1. disp. 5. punct. 1. in fine.

Ad exteremum: communiter monent Doctores Interdictum locale semper secum ferre personale Interdictum, illorum inquam, qui causam Interdicto locali dederunt; nam hi specialiter sunt interdicti, ita vt neque in illo loco interdicto, nec alibi diuina participare possint, vt colligitur ex cap. sicut de sentent. excommunicat. in 6. Ad alias autem personas Interdictum locale generale, vel speciale nullatenus extenditur, sed extra locum interdictum possunt diuini interesse, quia interdictum locale, & personale distincta sunt, & locale solum afficit locum, & personas in ordine ad locum interdictum. Sicuti ex communi notatur Nauar. cap. 27. n. 167. Sotus in 4. d. 2. q. 3. art. 1. concl. 1. Couarru. cap. alma 2. p. §. 1. n. 6. Henric. lib. 13. cap. 42. §. 4. Sayr. lib. 5. cap. 2. n. 4. & seq. Suar. disp. 32. sect. 2. num. 32. & 33. Bonac. t. 1. de censur. disp. 5. punct. n. 2. Coninch. disp. 17. dub. n. 5. Et deciditur cap. si sententia de sentent. excommuni. lib. 6.

§. II.

De Interdicto personali.

- 1 Interdicto populo, collegio, omnia illius populi, & collegij membra censentur interdicta.
- 2 Extenditur doctrina ad habitantes in suburbis, & locis continentibus.
- 3 Ab hoc Interdicto personali generali excimuntur Episcopi.
- 4 Deinde infantes nondum adli capaces, & amentes.
- 5 Item à populo recedentes alibi domicilium suscepturi.
- 6 Item secundum probabilem sententiam, exteri.
- 7 Qui duplex domicilium habent interdicti censentur, cum in loco interdicto habitant. Secus in loco non interdicto.
- 8 Interdicto populo Clerus non censetur interdictus, neque contra.
- 9 Interdicto Clero, R eligiosi non veniunt.
- 10 Interdictis Doctoribus alicuius Vniuersitatis, tam laici quam Clerici interdicuntur.
- 11 Interdicto populo loca illius populi non sunt interdicta, etsi alij contrarium censent.
- 12 Qui censentur affici interdicto personali specialit

Interdicto populo, collegio, Vniuersitate, omnes qui illius populi, collegij, & vniuersitatis sunt membra censentur interdicti, vt deciditur capite si sententia de sent. excomm. lib. 6. Quod intelligendum est etiam si abentes sint, quando Interdictum apponitur, quia absentia non impedit eos esse membra communitatis interdictæ, vt notauit Ioannes Andreas in dicto cap. si sententia Syluest. verbo interdictum 2. §. 2. Henric. lib. 11. capitulo 42. numero 2. Sayrus libro 5. capitulo 4. num. 3. Bonac. tom. 1. disp. 5. punct. n. 19. Quinimo eorum fuerint innocentes, non excusantur ab Interdicto, quia

P 2

quia non interdicitur quatenus innocentes sunt, sed quatenus sunt partes communitatis nocentis. Neque est vltima inconueniens hoc Interdicto innocentes ligari, quia ex hoc ligamine non priuantur bono aliquo obtento, sed impediuntur ab eo obtinendo, quatenus Ecclesia non vult sua bona illis communicare in punitionem illius qui delictum commisit. Sicuti colligitur ex dicto cap. si sententia. Et tradit ibi Ioann. Andr. Syluest. Henric. loc. alleg. Sayrus n. 12. optimè Coninch. disp. 17. dub. 1. n. 6. Et 7. Gaspar Hurtado tract. de interdicto difficult. 4. Adde prædicto Interdicto communitatis subiecti qui post latum Interdictum partes illius sunt, quia verè ad communitatem interdictam pertinent. Vt docuit Glossa in dicto cap. si sententia verbo non competant. Panormit. in cap. quoniam de officio ordinari. in princ. Et c. cum in partibus, de verbor. signific. in princ. Sylu. verb. interdictum 2. n. 6. Henric. lib. 13. cap. 42. n. 2. Suar. disp. 36. sect. 2. n. 10. Et 10. Auila 5. p. disp. 1. dub. 4. Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 8. Communitas autem sæpè coalescit ex laicis, Clericis, & religiosis, quo casu omnes interdicta Vniuersitate comprehenduntur, quia illius sunt partes, & notant relati Doctores, specialiter Coninch. disp. 17. dub. cap. 10. Et 11.

2. Extenditur hæc Doctrina ad concius habitantes in suburbiis, & locis conuentibus, quia reputantur concius illius populi interdicti, sicuti dictum est de Interdicto locali. Quod intelligendum est, cum æquè ac alij de populo honores, & onera populi interdicti habeant, quia eo ipso censentur esse de populo illo. Secus verò si sint sui iuris, suæque onera, & honores distinctos habeant. Sicuti tradit Syluest. verbo interdictum 2. numero. 15. Tabiena 1. numero. 9. Vgolin. tab. 5. cap. 20. §. 2. Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 4. numero. 23. Auila 5. p. de censur. disp. 1. dub. 4. conclus. 3. Bonac. r. 1. disp. 5. p. n. 1. n. 18. Secundo extenditur ad Magnates, Marchiones, Daces, nisi consuetudine, vel privilegio exemptantur ab hac obligatione, à qua non censentur exempti ex eo quòd exemptantur ab honoribus, & oneribus temporalibus, cum ea exemptio conueniat eos esse de populo, vt rectè aduertit Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 14. Si verò sic sui iuris existerent, vt nihil de honoribus, vel oneribus populi participarent, neque à populo penderent, huic Interdicto non essent subiecti, quia non censentur esse de populo, vt notat Syluest. verb. interdictum 2. n. 14. Henric. lib. 13. c. 42. n. 2. Vgolin. tab. 5. c. 20. §. 2. Sayrus d. cap. 4. n. 14.

3. Ab hoc Interdicto personali generali excipiuntur primò Episcopi, nisi de ipsis fiat expressa mentio, ex textu in cap. quia periculosum de sentent. excommunic. in 6. & tradunt omnes.

4. Secundo excipiuntur infantes nondum doli capaces, & amentes, quia ob defectum vltus rationis capaces non sunt prohibitionis per censuram Interdicti appositæ, bene tamen prohibentur tradi Ecclesiasticæ sepultura, quia hæc non tam ipsos, quam Clericos sepulturos afficit, vt tradit Syluest. verb. interdictum 2. n. 18. Couarru. cap. alma 2. p. §. 4. n. 5. Henric. lib. 13. cap. 42. n. 3. Valent. r. 4. disp. 7. q. 18. p. 2. Sayrus aliis relatis, lib. 5. cap. 4. n. 21. Auila 5. p. disp. 1. dub. 4. conclus. 5. Bonac. r. 1. disp. 5. p. n. 1. n. 22. Gaspar Hurtado tract. de interd. diff. 4. n. 9.

5. Tertio excipiuntur qui à populo recedunt alibi domicilium suscipere, nam eo ipso desinant esse illius populi ob cuius rationem Interdicto subiciebantur, vt bene aduertit Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 21. Et 6. Suar. disp. 3. 1. sect. 2. n. 34. Auila 3. p. disp. 1. dub. 2. conclus. 1. & alij communiter.

6. Quarto secundum probabilem satis sententiam, exteri etiam in populo habitent, vt scholastici, & mercatores ab Interdicto populi exemptantur, quia esto plerumque legibus populi astringantur, non tamen illis quæ singulares personas quatenus sunt partes illius populi afficiunt, vt est hæc lex Interdicti, quia exteri ad populum non pertinent, neque partes illius sunt. Sicuti tradit Nauarr. cap. 27. n. 167. Henric. lib. 13. cap. 42. n. 3. Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 19. Auila 5. p. disp. 1. dub. 4. conclus. 10. Coninch. disp. 17. dub. 1. n. 12. Vgolin. tab. 5. cap. 20. §. 3. n. 2. Bonac. r. 1. de censur. disp. 5. p. n. 2. n. 20. & alij.

7. Quinto variant Doctores, an duplex domicilium habentes, aliud in loco Interdicto, aliud in loco non interdicto, sint interdicti? Nam Calderin. tract. de interdicto, memb. 2. n. 39. Angel. verb. interdictum 1. n. 4. Tabiena eodem §. 10. Rolella num. 8. affirmant interdictos esse, quia verè sunt de populo interdicto, & illius honoribus fruuntur, debent ergo onera illius subire. Econtra verò Syluest. verbo interdictum, num. 13. Henric. lib. 13. cap. 42. numero. 2. & probabile reputat Sayrus lib. 5. cap. 4. numero. 18. negant interdictos esse, quia cum æquè partes sint populi interdicti, & non interdicti, nulla est ratio ob quam populi interdicti onus subire debeant, potius quam libertate frui populi non interdicti. Sed inter has duas extremas sententias media via tenenda est, scilicet supradictos subiecti Interdicto, cum in loco interdicto habitent, secus si in loco non interdicto quia æquum est vt durantes habitatione alius de populo cuius ipsi sunt partes, confor-

mentur. Vt docet Suar. disp. 32. sect. 2. num. 16. Filiuc. tract. 18. cap. 1. q. 3. num. 14. Bonac. tom. 1. disp. 5. de censur. panali. num. 20.

Secundo interdicto populo, Cleros non censetur interdictus, neque eorum interdicto Clero populus, quia nomine populi seculares tantum veniunt intelligendi, & nomine Cleri solum Ecclesiastici, non laici. Colligitur ex cap. si sententia de sentent. excommunicat. 6. Et tradit aliis relatis Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 23. Suar. disp. 32. sect. 2. num. 14. Et 15. Auila disp. 1. dub. 4. conclus. 6. Coninch. disp. 17. dub. 1. n. 12. Bonac. disp. 5. punct. 1. num. 15. Sub Interdicto Cleri omnes illi Clerici qui privilegio canonis, & fori gaudent, intelliguntur, non autem illi quibus solum privilegium canonis competit, quia hi seculares reputantur, & iurisdictioni seculari subiciuntur. Vt notat Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 27. Coninch. disp. 17. dub. 1. n. 10. Gaspar Hurtado tract. de interd. diff. 4. circa finem.

Sed an interdicto Clero Religiosi comprehendantur, cum Interdictum feratur à summo Pontifice, seu ab eo qui in facultates, & regulares iurisdictionem, habet dissentientium Doctores Nam Gemianin. in c. si sententia, de sentent. excommunicat. in 6. Couarru. c. alma 2. p. §. 1. n. 8. Nauarr. c. 27. n. 167. Suar. disp. 32. sect. 2. n. 13. Philiac. de officio Sacerdotis, par. 1. lib. 4. cap. 3. Vuald. de interdicto. num. 159. Thomas Zerola prax. Episcop. 2. p. verbo interdictum in sine Sebastian. Medicis 2. p. sum. tit. 9. q. 5. Tolet. lib. 1. sum. cap. 18. & aliis censent comprehendendos quia communitas diuiditur in populum, & clerum. Argom. c. si sententia de sentent. excommunicat. At Religiosi etiam laici siue mares siue feminae non sunt de populo, vt dictum est, ergo sunt de Clero. Ego interdicto Clero censendi sunt interdicti, sed relictis docuerunt contrarium Syluest. verb. interdictum 2. n. 19. Auila eodem §. numero. 9. Tabiena no. Maiol. lib. 3. de irregul. cap. 20. n. 6. Henric. lib. 13. cap. 42. n. 3. Vgolin. tab. 5. §. 5. n. 3. Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 29. Auila 5. p. disp. 1. dub. 4. conclus. 7. Coninch. disp. 17. dub. 1. numero. 8. Filiuc. tract. 18. cap. 1. numero. 14. Bonac. disp. 5. p. 1. n. 14. Paul. Layman. tract. 5. par. 4. cap. 1. numero. 3. & cap. 4. n. 3. Gaspar Hurtado tract. de interdicto, difficult. 4. n. sine, quia esto sub nomine Cleri in fauorabilibus Religiosi interliguntur non tamen penalibus, & odiosis ne potè qui diuersis legibus, & constitutionibus reguntur, si enim interdictis Religiosis non censentur Clerici seculares interdicti, neque etiam interdicto Clero, Religiosi censendi sunt. Bene tamen intelliguntur Religiosi sub Interdicto Cleri qui beneficium secularitate possident, quia vnum cum clericis secularibus corpus constituunt. Vt aduertunt Sayrus, Coninch. Hurtado locis alleg. Verum si Interdictum laicum esset non sub nomine Cleri, sed sub nomine personarum Ecclesiasticarum, censentur Religiosis tam clericos quam laicos comprehendendi, quia verè sunt persone Ecclesiasticæ ad Ecclesiam, & illiusque iurisdictionem directè pertinetes, vt aduertit Sayrus dicto cap. 4. n. 29. Ad fundamentum oppositum, respondeo, Pontificem non velle definire omnia membra communitatis, sed declarare sub populi nomine, Clericos non comprehendendi.

Septimo interdictis Doctoribus alicuius Vniuersitatis, et igitur Angel. verbo interdictum 1. n. 9. Rolella num. 5. Syluest. 2. n. 18. Vgolin. tab. 5. §. 5. n. 3. Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 4. n. 30. Doctores Clericos comprehendendi, sed solum laicos, eo quod folium laicos competere videtur communitatem, seu Vniuersitatem constituit. Sed nam Doctores laicos, quam Clericos comprehendunt docuerunt Tabiena verbo interdictum 1. n. 9. Armilla num. 11. Vuald. num. 159. Simon Maiol. de irregul. lib. 3. cap. 20. n. 1. Henricus lib. 13. cap. 42. n. 1. Auila 5. p. disp. 1. dub. 4. conclus. 9. Bonac. disp. 5. punct. 1. n. 17. quia nomen Doctoris æquè Clericis, et laicis commune est, & ex omnibus illis communitas, & vniuersitas coalescit, vt experientia comprobatur.

Octauo interdicto populo, loca illius populi esse interdicta docuerunt Couarru. cap. alma 2. p. §. 1. n. 7. Henric. lib. 13. cap. 42. circa finem, ne Interdictum populi frustratum esset, si clerici possent apertis ianuis, & campanis pulsatis in Ecclesia illius populi diuina peragere. Sed merito negant loca illius populi esse interdicta Nauarr. cap. 27. n. 167. Sayrus lib. 5. cap. 4. n. 16. Coninch. disp. 17. num. 20. Auila 5. p. disp. 1. dub. 2. Gaspar Hurtado tract. de interd. difficult. 3. quia Interdictum personale à locali distinguitur, neque vnum aliud inferunt. Neque est inconueniens interdicto populo, posse clericos diuina in Ecclesia illius populi peragere, cum Ecclesia non sint interdicta. Neque inde fit interdictum populi eludi, cum populus abstinere debeat ab illis officiis diuinis audiendis. Quod si populus interdictus illis assistere velit, neque expelli possit, cessare debent clerici ab illorum celebratione non ex lege Interdicti, sed ob vitandam scandalum, & cooperationem ad peccatum.

Denique si de Interdicto personali speciali loquamur, nisi interdictum fuerint, qui in propria persona interdicti fuerint, Deinde qui causam dederint locali Interdicto

& à fortiori generali personali ex Textu in cap. si sententia de sententia excommunicat. in 6. Et tradit plures referens Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 4. à num. 11. Nominatim verò interdicti censentur qui sic post incursionem interdicti declarati & publicari fuerint nomine proprio, seu talibus circumstantiis quae personam demoustrant. Argum. cap. licet ex quadam. Et ibi Glossa, verbo demonstratio de Testibus, & attestacionib. Et cap. uia nos, & ibi Glossa, verbo aquipollentibus de consang. & affinit.

PUNCTUM III.

De causis Interdicti.

Quatuor causae concurrere possunt ad Interdictum contrahendum. Efficiens est qui Interdictum profert, materiam qui Interdicto subiicitur, formalis est modus, & forma ferenda in illius prolatione, finalis est causa ob quam interdictum latum est.

§. I.

Explicatur Interdicti minister, illiusque subiectum.

- 1 Interdictum ferens iurisdictionem in foro contentioso habere debet.
- 2 Episcopus absque consensu capituli, sententiam Interdicti ferre potest, consuetudine spectata.
- 3 Capitulum Sede vacante interdicere potest medio Vicario à se electo.
- 4 Praelati religiosorum spectant à consuetudine Interdictum saltem locale ferre non possunt.
- 5 Praedicti si excommunicati, suspensi denunciati sint, neque sententiam Interdicti valide ferre, secus si non sint denunciati.
- 6 Interdicti possunt personaliter omnes etiam quatenus communitatem componunt.
- 7 Interdictum locale si directè feratur, semper locus interdictus subiectus esse debet interdicenti.

Regula est ab omnibus Doctoribus recepta, ministrum seu causam efficientem Interdicti esse qui iurisdictionem in foro contentioso habet, & regulariter qui sententiam excommunicationis, & suspensionis ferre potest, poterit interdiceret. Vti sunt Pontifex, Legatus, Nuntius, delegatus, subdelegatus, Episcopus non conlectarius & Capitulum Sedè vacante, & quicumque alij qui iurisdictionem quasi Episcopalem in subditos, & loca exercent, poterunt sibi subditos interdicto supponere. Argum. cap. cum inter, de consuetud. Cap. cum ab Eclesiastico de officio delegati. Et tradunt communiter Doctores, vt videre est in Paludan. in 4. d. 18. q. 8. in art. 4. princip. Syl. verb. interdictum 3. Nauarr. c. 2. 7. n. 2. 6. 4. Henric. lib. 1. c. 5. 1. Sayr. lib. 5. cap. 10. à n. 13. Suar. de consuetud. disp. 3. 6. sect. 1. & seqq.

Quadruplici Praelato est difficultas qualiter interdiceret possint. Primò de Episcopo, & à fortiori de quolibet alio Praelato sub se capitulum habente, an absque illius consensu sententiam Interdicti ferre possit? Ratio dubitandi desumitur ex cap. 1. de excessib. praelator. vbi Pontifex prohibet, ne Clericos sine iudicio Capituli Episcopus suspendat, aut eorum Ecclesias Interdicto subiiciat: fauet cap. nouit. Cap. quantum de his quae sunt à Praelato sine consensu Capituli. Et cap. cum in similib. de his quae sunt à maiori parte Capituli. Quos Textus variè explicant Doctores. Nam alij intelligunt de Interdicto in perpetuum, seu ad longum tempus ferendo. Alij de Interdicto pro clericorum correctione lato. Alij de Interdicto lato ex officio, & ad nullius instantiam, vt refert Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 10. à num. 19. sed dicendum est spectato iuris rigore, neq. Episcopum, neque Praelatum alium Capitulum habentem interdiceret clericos posse absque Capituli consensu, bene tamen laicos; at spectata consuetudine & laicos, & Clericos interdiceret posse: sic tradit Calderin. tract. de Interdicto memb. 3. num. 54. Glossa in dicto cap. 1. verbo capituli de excessib. praelator. & ibi Pasornit. Vgolin. de consuetud. c. cap. 1. §. 1. Sayr. lib. 5. cap. 10. num. 20. Suar. disp. 3. 6. sect. 1. n. 6. Secundo de capitulo & quidem vacante sede conueniunt ferè omnes Doctores interdiceret posse medio Vicario à se electo, iuxta Conc. Trident. sess. 24. cap. 16. de reformat. At Sede non vacante, nequaquam iure ordinario potest iuxta Textum in cap. quatuor, de his quae sunt à maiore parte Capituli. Ex privilegio Sedis Apostolicæ aliquando Capitulum independentè ab Episcopo sententiam Interdicti ferre poterit: sicut notat Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 10. n. 23. Deinde ex consuetudine, & praescriptione hanc potestatem Capitulum aliquando obtinet, iuxta cap. cum inter de consuetud. Et tradit Couarru. cap. alma mater 2. p. §. 2. num. 6. Henric. lib. 1. c. 5. 1. num. 2. Sayrus dicto lib. 5. cap. 10. n. 23. Auila §. p. disp. 2. dub. 1. Suar. disp. 3. 6. sect. 1. num. 5.

Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars V L

Tertio, de Praelatis Religiosorum, an inquam Interdicti sententiam tum in Religiosis sibi subditos, tum in loca suae iurisdictioni subiecta, ferre possint? Qua in re est Spectato iuris rigore dicendum est, Interdictum tam in personas, quam in loca sibi subiecta ferre posse, at consuetudine praescriptum est hanc sibi ademptam esse potestatem, saltem quoad Interdictum locale, nisi fortè in plebem iurisdictionem habeant. Sicuti tradit Henric. lib. 13. cap. 24. num. 3. & cap. 51. num. 1. Sayrus lib. 5. cap. 10. num. 22. Suar. disp. 3. 6. sect. 1. n. 2. Filiuc. tract. 18. cap. 1. quest. 7. Bonac. disp. 5. p. n. 1. num. 2. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. p. n. 4. cap. 4. num. 1. Gaspar Hurtado de interdicto difficult. 14. initio. Quinimo Sayrus, & Henric. locis allegatis censent hos Praelatos religiosorum iurisdictionem tantum in Religiosis habentes, est possint sibi subditos partiali Interdicto ligare, nempe Interdicto ab audiendis diuinis, vel confessionibus excipiendis, non tamen posse eos absoluto Interdicto ligare, quod tamen non censet verum, neque alij Doctores admittunt, qui negata potestate apponendi Interdictum locale, personale concedunt.

Quoad de supradictis si excommunicati, suspensi, vel interdicti existant. Et quidem si sint excommunicati, & suspensi denunciati, communis est omnium sententia nec licet, nec validè sententiam Interdicti ferre posse, quia priuantur iurisdictione ad illud munus obeundum requisita. At si denunciati non sint, est aliqui satis probabiliter existiment inualidè iurisdictionem coactivam exercere, probabilius oppositum docui hoc praesenti tract. disp. 2. de excommunicat. punct. 12. n. 6. Interdicti verò siue denunciati sint siue non, impediuntur à sententia Interdicti ferenda, quia Interdictum non iurisdictione, sed participatione diuinorum priuat. Vti tradit Auila §. p. disp. 2. dub. 3. concl. 1. & 2. Gaspar Hurtado tract. de interdict. diff. 14. num. 43.

Quoad causam materialem, seu subiectiuam Interdicti, hoc est quoad eos qui interdicti possunt, certum est personale Interdictum non solum in singulares personas quae tales sunt, sed in ipsas quatenus communitatem aliquam componunt, ferri posse; in quo maximè Interdictum ab excommunicatione differt, quae nunquam in communitatem feritur. Vti habetur cap. R. emanat. §. in vniuersitate, & cap. sententia de sentent. excommunicat. in 6. Et notauit Paludan. in 4. d. 18. q. 2. princip. in questione. 2. art. 3. Henric. lib. 13. cap. 25. num. 4. & cap. 50. num. 1. Sayr. lib. 5. thesauri, cap. 10. n. 7. Oportet autem vt persona interdicenda subiecta interdicenti sit, alias eius praecipitis, & sententiis ligari non poterit. Item debet esse rationis compos, alias incapax est praecipiti, & poenae praecipito annexae, vt bene tradit Syluest. verbo interdictum 2. n. 17. Couarru. cap. alma mater 2. p. §. 4. m. 5. Henric. lib. 13. cap. 42. n. 3. Sayr. lib. 5. thesauri, cap. 10. num. 6.

Interdictum verò locale si directè feratur, semper locus interdictus subiectus esse debet interdicenti, & sub illius iurisdictione. At saepe contingit locum à iurisdictione interdicentis exemptum indirectè interdici, ne Interdictum à iudice positum enervetur, quod verum est in generali Interdicto locali. Argum. cap. si ciuitas. Cap. si sententia de sentent. excomm. Et diximus supra.

§. II.

De causa formali & finali Interdicti, seu de forma ferendi Interdictum, & sine ob quem ferri potest.

- 1 Interdictum feritur in punitionem, & emendationem culpa commissae.
- 2 Culpa ob quam Interdictum generale ferendum est, mortalis esse debet.
- 3 Interdictum generale personale, & locale etiam speciale nunquam ferri potest ob culpam alicuius priuati.
- 4 Pro delicto à communitate commissio in retinendo aere alieno, Interdictum locale generale ferri non potest.
- 5 Interdictum verò locale speciale ferri potest.
- 6 Interdictum personale generale verius censet ob retentionem aeris alieni imponi non posse.
- 7 Interdictum personale speciale nunquam ob culpam alienam ferri potest.
- 8 Aliquibus placet ob culpam venialem speciale personale Interdictum ferri posse.
- 9 Verius est oppositum, nisi Interdictum partiale, & ad breue tempus imponatur.
- 10 Nulla est forma praescripta interdicti impositione.

Causa finalis, seu propter quam Interdictum feritur, est culpa commissae emendatio, seu punitio. Etiam Interdictum tum ad emendandum delictum, tum ad illud puniendum solet iniungi. Nunquam tamen generale Interdictum siue personale, siue locale iniungitur ob punitionem tantum peccati praeteriti, imò neque Interdictum

P 3 locale